

РЕШЕНИЕ

№ 2539

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **308** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С., срещу Решение от 18.08.2021 г. по НАХД № 1236/2021г. на СРС, НО,7 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 22-007179/08.01.2021 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 900 лв. на основание чл. 413, ал. 2 от КТ, за нарушение на чл. 60, ал. 1, във връзка с чл. 61 от Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

В касационната жалба е посочено, че постановеното от СРС решение е неправилно и постановено в противоречие с материалния закон. Твърди се, че [фирма] притежава качеството на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ. Посочено е, че, съгласно т. 8.10 от договор за изпълнение на СМР изпълнителят [фирма] декларира, че по време на изпълнението на сключения договор се задължава да спазва стриктно нормите за здраве и безопасност, действащи в република България. Изложени са аргументи, че изводите на съда че не може безспорно да се установи спрямо кои лица дружеството има качеството на работодател, тъй като при извършената порверка на обекта са работили работници на [фирма] и на [фирма], са неправилни. Заварените

работници на необезопасените тераси на 5 и 6 етаж от обекта на контрол са извършвали лепене на плочки. В договор от 21.07.2020 г. между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, е посочено, че предмет на договора е доставка и монтаж на дограма и парапети, поради което няма как работници на [фирма] да са осъществили описаните в АУАН и НП СМР. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. С., която поддържа касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация – [фирма] – в съдебно заседание се представлява от адв. И., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, IV касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил следното от фактическа страна:

При извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство и здравословните и безопасни условия на труд на 10.12.2020 г. на място, в обект на контрол: жилищна сграда с апартаменти, офиси, ателиета и гаражи в [населено място], УПИ П-803а, 1385, кв.18, м. „М. ливади-запад“, район „В.“, [улица], Здравец 2, сграда 1А и 1Б, било установено, че се извършват работи на височина – поставяне (лепене) на плочки на тераси на 6-ти етаж, фугиране на плочки на тераси на 5-ти етаж и подмяна на хидроизолация на тераси на 5-ти етаж, без да е осигурена безопасност от падане на хора и предмети, чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства, чрез ограждения, които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение.

Било прието, че с горното [фирма] нарушило разпоредбата на чл.60, ал.1, вр.чл.61 от Наредба №2/2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи (Наредба №2), като нарушението било извършено на 10.12.2020г. в горепосочения обект на контрол.Бил съставен АУАН № 22-007179/22.12.2020 г.

След запознаване с преписката от директора на дирекция „Инспекция по труда“ -С. било издадено процесното НП №22-007179/08.01.2021 г. срещу [фирма] за нарушение на на чл.60, ал.1, вр.чл.61 от Наредба №2/2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи (Наредба №2).

В производството пред СРС са събрани писмени доказателства, от които се установява следното:

На 18.06.2020г. бил сключен Договор за изпълнение на СМР между [фирма], в качеството на възложител, и [фирма], в качеството на изпълнител, с предмет на

договора покривни и фасадни работи на обект „Жилищна сграда с апартаменти, офиси, ателиета и гаражи в [населено място], УПИ II-803а, 1385, кв.18, м. „М. ливади-запад“, район „В.“, [улица], Здравец 2, сграда 1А и 1Б“. Съгласно т.8.10. от договора, изпълнителят декларирал, че по време на изпълнение на работите по договора, е длъжен да спазва стриктно нормите за здраве и безопасност, действащи в Република България.

С анекс от 20.07.2020г. към горепосочения договор, страните допълнително се споразумели, че изпълнителят имал право да сключва договори с подизпълнители относно дейността на договора и анексите към него, след консултация с възложителя. С анекса към фасадните работи се довързвали доставка и монтаж парапети и направа вътрешна мазилка.

С договор от 21.07.2020г., сключен между [фирма], в качеството на възложител, и [фирма], в качеството на изпълнител, страните се договарят за „Доставка и монтаж дограма и парапети“ в „Жилищна сграда с апартаменти, офиси, ателиета и гаражи в [населено място], УПИ II-803а, 1385, кв.18, м. „М. ливади-запад“, район „В.“, [улица], Здравец 2, сграда 1А и 1Б. Покривни и фасадни работи“. Срокът на договора е до 06.04.2021г. Съгласно Приложение 1 към договора, изпълнителят и подизпълнителят взаимно следвало да се информират писмено за рисковете при работа и да координират действията си за предпазване на работниците и служителите от тези рискове, за което определяли конкретни длъжностни лица. В задълженията на изпълнителя [фирма] било преди започване на работа да предаде с протокол на подизпълнителя [фирма] обезопасени всички работни площадки, както и негово длъжностно лице да извърши първоначален инструктаж на всички работници на подизпълнителя и да следи за правилното ползване на личните предпазни средства. В задължението на подизпълнителя влизало негово длъжностно лице да извършва инструктаж на работното място и периодичен инструктаж на всички свои работници и служители. Съгласно т.III.2 от Приложение 1, подизпълнителят за своя сметка осигурявал необходимите лични предпазни средства и работно облекло на работниците и служителите си.

Видно от приложен приемо-предавателен протокол от 26.03.2021г., подписан от управителите на [фирма] и [фирма], договорът от 21.07.2020г. бил изпълнен качествено и в срок.

По преписката е приложен протокол от 17.12.2020г., подписан от управителя на [фирма] техническия ръководител и работник настилки, видно от който били изпълнени предпазни парапети на тераси и терасите били обезопасени. Към протокола се прилага снимков материал.

За да отмени процесното НП, Районният съд е приел, че не е безспорно доказано качеството на работодател на санкционираното дружество по отношение на работниците, заварени да изпълняват описаните в НП СМР. Приел е още, че [фирма] е изпълнител на проверения обект, като с договор от 20.06.2020 г. е възложил на [фирма] изпълнението на СМР – монтаж на дограми и парапети, като [фирма] е следвало да осигури за своя сметка лични предпазни средства и работно облекло на работниците и служителите си. Според СРС, не е безспорно установено, че при извършване на проверката от контролните органи на 10.12.2020 г. са били заварени на обекта работници на [фирма], а не на [фирма].

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

Конкретните изисквания към обезопасяването при работа на височина са уредени в

раздел IV от Наредба № 2. Съдът намира, че изложените фактически констатации в АУАН и НП, са подведени под съответните правни норми от раздел IV на Наредба № 2. Разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2, посочена като нарушена в АУАН и НП, въвежда общо правило работа на височина да се извършва при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, а чл. 61 установява конкретно начините, чрез които паданията от височина се предотвратяват. В процесното НП изрично е посочено, че [фирма] има качеството на работодател на строителния обект. Това се доказва и от събраните по делото доказателства, а именно: договор от 18.06.2020 г., според който дружеството е изпълнител по договора, който е с предмет покривни и фасадни работи на обект „Жилищна сграда с апартаменти, офиси, ателиета и гаражи в [населено място], УПИ П-803а, 1385, кв.18, м. „М. ливади-запад“, район „В.“, [улица], Здравец 2, сграда 1А и 1Б“.

Съгласно § 1, т. 10 от ДР на Наредба № 2, "работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, което самостоятелно наема работещи по трудово правоотношение, както и всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и др.). В случая дружеството е "работодател", попадайки в обхвата на § 1, т. 10 от ДР на Наредбата, и същото носи цялата отговорност за организационно и икономически обособено образувание - в случая за обекта.

Неправилен е изводът на СРС, че не е доказано качеството на работодател на санкционираното дружество, тъй като не е установен точният брой на работниците, както и техните лични данни. Неправилен е и изводът на СРС, че не е безспорно, че заварените на обекта работници са работници, наети от наказаното дружество.

От събраните в производството пред СРС доказателства се установява, че [фирма] е изпълнител на СМР - покривни и фасадни работи на проверения обект. Установява се също, че е налице сключен договор, по силата на който [фирма] е възложил на [фирма] изпълнението на СМР на обекта – доставка и монтаж на дограма и парапети.

В НП е описано, че е констатирано извършването на работи на височина – поставяне /лепене/ на плочки на тераси на 6-ти етаж, фугиране на плочки на тераси на 5-ти етаж и подмяна на хидроизолация на тераси на 5-ти етаж. Така описаните в НП дейности не попадат в предмета на договора от 21.07.2020 г., с възложител [фирма], и изпълнител [фирма]. Същите попадат в предмета на договора от 18.06.2020 г., по силата на който [фирма] е изпълнител на покривни и фасадни работи на проверявания обект.

Касационният състав приема, че описаните в НП дейности са извършвани от работници на санкционираното дружество, поради което негово е било задължението да осигури спазване на разпоредбите, касаещи здравословните и безопасни условия на труд, включително и на изискванията на Наредба № 2. Без значение е обстоятелството, че не са посочени брой работници, заварени на обекта, както и техни лични данни. При преценката дали е осъществен фактическият състав на нарушението на чл. 60, ал. 1, във вр. с чл. 61 от наредба № 2 е необходимо единствено да се установи обстоятелството дали от работници на дружеството са извършвани дейности на проверения обект без предпазни средства.

Съгласно чл. 413, ал. 2 от КТ, работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. В случая, имуществената санкция е определена в размер над

законоустановения минимум. От административнонаказващия орган не са изложени мотиви, обосноваващи определяне на по-висока от минимално предвидената в закона санкция. Касационният състав приема, че НП следва да бъде изменено, в частта на определената санкция, като размерът на санкцията следва да бъде намален до минимално предвидения – 1 500 лв.

При този изход на спора на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 78, ал. 8 от АПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 18.08.2021 г., постановено по НАХД № 1236/2021г. на СРС, НО, 7 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-007179/08.01.2021 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 900 лв. на основание чл. 413, ал. 2 от КТ, за нарушение на чл. 60, ал. 1, във връзка с чл. 61 от Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, като намалява размера на имуществената санкция на 1 500 лв.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], жк Л. 9, [жилищен адрес] представлявано от управителя Е. Л. И., да заплати на дирекция „Инспекция по труда“-С., сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.